

การพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ
นักศึกษาปริญญาบัณฑิต

The Development of a Task-based Learning and a Problem-based
Learning Model to enhance Critical Business English Reading Skills for
Undergraduate Students

กานต์ณรงค์ สอนสกุล* สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์**

Kannarong Sonsakul* Soranabodin Prasansaph**

¹นักศึกษานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*

Graduate Student in Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction*

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ**

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

English Teaching Program, Department of International Language Teaching**

Faculty of Education, Silpakorn University

E-mail: Kannarongson@mcrs.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) จำนวน 35 คน ทำการทดลองโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน บทเรียน จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ใช้เวลาทั้งสิ้น 52 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน

งานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ นักศึกษาปริญญาบัณฑิตวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ t – test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) รูปแบบการเรียนรู้

แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน/ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

Abstract

The purposes of the research were to: 1) study and develop of a Task based learning and a Problem based learning Model to enhance Critical Business English Reading for graduate students; 2) compare the students' Critical Business English Reading abilities between before and after using the model; 3) investigate students' opinions toward the model. The sample, selected by a simple random sampling technique, comprised 35 second year students who enrolled in Business English Reading courses, 1st semester, and academic year 2019, Muban Chom Bueng Rajabhat University. The students studied 8 learning units with Task based learning and Problem based learning approach to enhance Critical Business English Reading. Each unit was conducted in 6 hours and the experiment covered 52 hours in the total. The instruments used for this research consisted of: 1) A Task based learning and Problem based learning Model that consisting of 8 learning units; 2) an Critical Business English Reading achievement test, used as a pretest and posttest; 3) an questionnaire toward the instructional model. Mean and standard deviation of items were used to evaluate the students' opinions toward the instructional model. The paired-sample t-test was used to analyze the students' abilities in Critical Business English Reading abilities. The research findings were as follows: 1. the efficiency score of the Task based learning and the Problem based learning Model was 75.86/ 75.20, which is higher than the expected criterion: 75/75. 2. the students' Critical Business English Reading abilities after using the Task based learning and the Problem based learning Model were significantly higher at the .05 level. 3. the students' opinions toward the instructional model were mainly positive.

Keyword: A Task-based Learning and A Problem-based Learning Model, Critical Business English Reading Skills

บทนำ

นโยบายมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอุดมศึกษาจะมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child-centered learning) (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตจริง พร้อมทั้งให้อิสระแก่ผู้เรียนในการฝึกฝนหาความรู้ ครูผู้สอนเป็นเพียงคนแนะนำและควบคุมการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้และฝึกปฏิบัติด้วยตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545; ทิศนา ขัมมณี, 2545)

การสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ได้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้จากประสบการณ์จริง ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้ควบคุมหรือแนะนำให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task – based Learning) ที่กล่าวว่า ภาระงานได้แก่แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการเน้นเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ภาระงานจะเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และใช้ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ภาระงานเพิ่มพูนกระบวนการทางความรู้และมีความหมายในผลลัพธ์การสื่อสารที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Willis, 1996; Ellis 2003; Nunan, 2004) และการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) อันเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการสร้างความรู้จากกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่มีความสำคัญต่อผู้เรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะและกระบวนการเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยการแก้ปัญหา (Barrow & Tamblyn, 1980; Bridges & Hallinger, 1995; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550) สิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้สอนจะนำปัญหามานำเสนอผู้เรียน เพราะปัญหาที่ดีจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่หาความรู้ ในการเลือกศึกษาปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ประสบการณ์ความสนใจและภูมิหลัง ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) หรือเป็นคนแนะนำ

ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณผู้สอนจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนเพื่อมุ่งพัฒนาทั้งทักษะทางภาษา ทักษะด้านความคิด หรือการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและความบันเทิง (Wallace, 1992; พินิตนันท์ บุญพามี, 2542) และในการแก้ไขปัญหาทักษะการอ่านของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องมีกลวิธีในการแก้ไขปัญหให้กับผู้เรียน เพื่อที่จะพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ (Varaprasad, 1997; Paul 1993) ในการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผู้สอนจะต้องมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียนและประเมินผลการเรียนโดยมีขั้นตอนการสอน แนวการเลือกบทอ่าน แนวการตั้งคำถาม การวัดผลและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สามารถครอบคลุมทั้งด้านคำศัพท์ วลี ประโยค ข้อความ ใจความสำคัญ และการตีความ ผู้สอนจะต้องกำหนดเกณฑ์ในการประเมินจากการนิยามบทอ่านและการทำให้บทอ่านกระจ่างชัด โดยการตัดสินความน่าเชื่อถือของบทอ่าน

แหล่งข้อมูลที่สมเหตุสมผล (Valette and Disick, 1972; อัจฉรา วงศ์โสธร, 2544; ยุพรพรรณ ตันติสัทยา นนท์, 2555)

การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณผู้สอนมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของตนเองจากเนื้อหาบทเรียนจากภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ และในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจซึ่งเป็นการออกแบบภาษาเฉพาะเจาะจงในสายงานทางธุรกิจอันจะประกอบทั้งภาษาอังกฤษแบบทั่วไปและภาษาอังกฤษในสายกลุ่มงานของนักธุรกิจ ผู้สอนออกแบบการเรียนการสอนโดยเป็นการเรียนการสอนและพัฒนาเนื้อหาบทเรียนให้อยู่ภายใต้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Ellis and Johnson, 1994; Frendo, 2005) ตลอดจนทำการฝึกฝนผู้เรียนให้เกิดความชำนาญ จากการพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจโดยศึกษาจากองค์ประกอบได้แก่ ความต้องการของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน บทบาทครู เพื่อการพัฒนาหลักสูตรและออกแบบการเรียนการสอน ผู้สอนจะกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจตามทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอดจนการวัดผลและการประเมินผลการสอนรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษธุรกิจที่พัฒนาขึ้น (Hutchinson & Waters, 1987; Dudley-Evans & St. John, 1998)

และในปีการศึกษา 2559 ที่ผ่านมา คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อให้เข้าตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา (English Proficiency) โดยสามารถเทียบเคียงผลกับกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป” (Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) หรือมาตรฐานอื่นๆ (นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) ดังนั้นด้วยเหตุนี้ทำให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตมีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้นอกห้องเรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้ทำการศึกษาภาษาอังกฤษผ่านสื่อออนไลน์มากขึ้น มีทักษะการฟัง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ที่เป็นการศึกษาได้ตลอดเวลาและมีข้อมูลอยู่อย่างไม่จำกัด และจากการสอบถามผู้เรียนในชั้นเรียน ผู้สอนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่นักศึกษาต้องประสบจากทักษะการอ่านผ่านสื่อออนไลน์ อย่างเช่นปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์หรือ ความหมายในบทความยาก หรือปัญหาความสามารถวิเคราะห์ข้อสอบจากสื่อออนไลน์ไม่ได้ เพราะข้อสอบบางข้อเป็นคำถามที่ถามเกี่ยวกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ หรือทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้ผู้เรียนที่ศึกษาผ่านสื่อออนไลน์มีปัญหาในการวิเคราะห์ข้อสอบ ทำให้นักศึกษาที่ศึกษานอกเวลาเรียนมีปัญหาในเหตุและผลดังกล่าวจากปัญหาของผู้เรียนออนไลน์นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาโดยศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาการเรียนการสอนที่ช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้วิธีที่ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองและผู้สอนเป็นเพียงคนควบคุมแนะนำ ตลอดจนสามารถฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ให้กับผู้เรียนโดยการยึดหลักแนวการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นภาระงาน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การสอนการคิดวิเคราะห์ และการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน พร้อมทั้งบทเรียนเนื้อหาภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจ เพื่อใช้ประกอบในการพัฒนางานวิจัยที่มีจุดประสงค์เพื่อการแก้ไขปัญหการเรียนการสอน การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้กับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปแสวงหา

ความรู้ในสื่อเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ สื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความรู้และนำเสนอผลงานหลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ รหัสวิชา BE 58614 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งหมด 180 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มห้องเรียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชีที่กำลังเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน

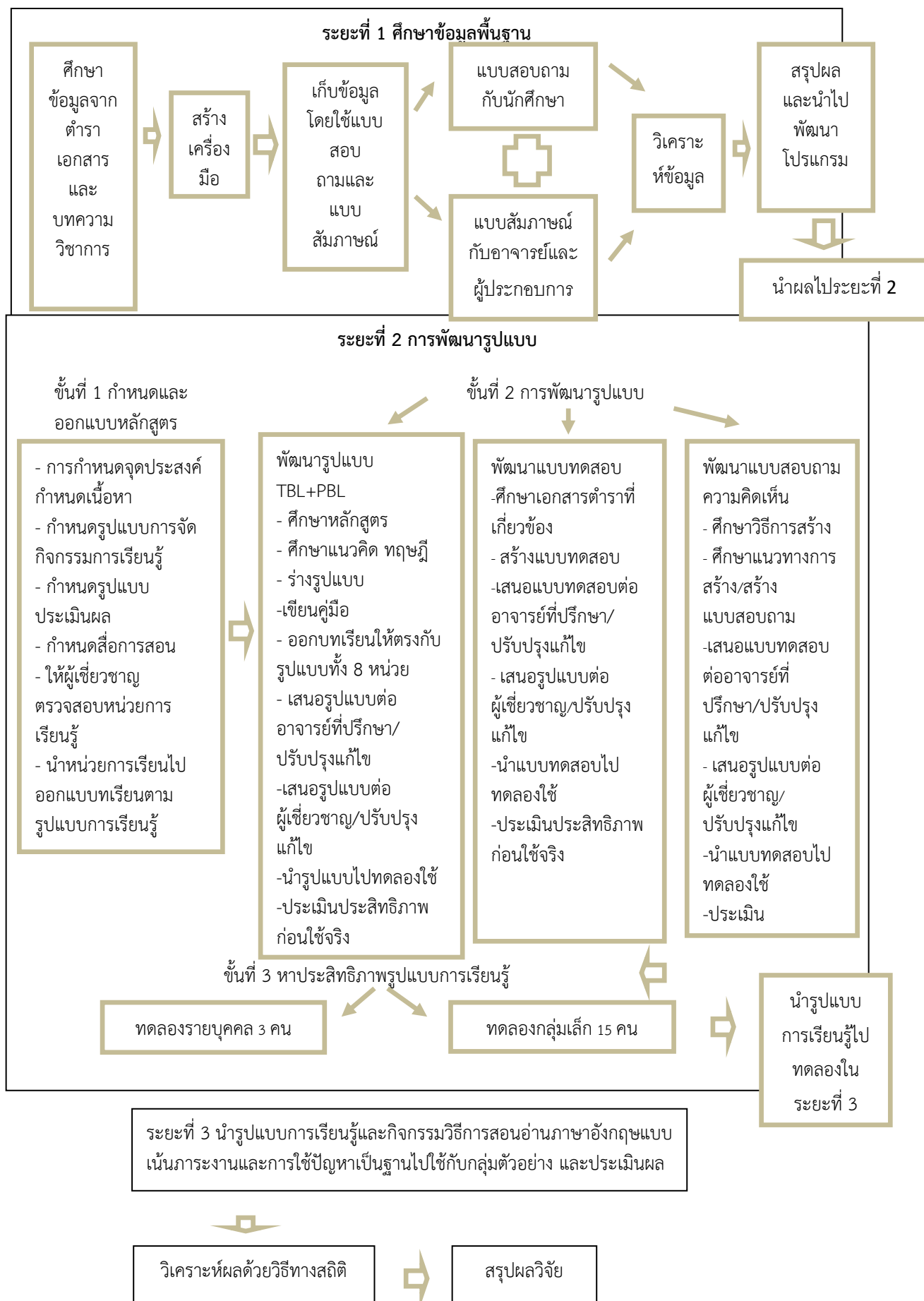
2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต โดยแบ่งกระบวนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1 รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยผสมผสานกระบวนการและแนวทางการสอนแบบเน้นภาระงานตามแนวคิดของ Prabhu (1987), Nunan (2004), Willis (1996) และ Ellis (2004) และแนวทางการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานตามแนวคิดของ Barrow and Tamblyn (1980) Duch, Groh, and Allen (2001) ซึ่งมีประสิทธิภาพการใช้เท่ากับ 75.86/75.20

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อใช้ทดสอบก่อนและเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่มีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.89 ตลอดจนมีผลสรุปค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC เท่ากับ 1 และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ทักษะย่อย และความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ สํารวจแนวเรื่อง (Topic) ที่จะนำมาพัฒนาบทเรียน (Needs Analysis) จากผู้เรียน สอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและผู้ประกอบการที่มีต่อการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณและทักษะจำเป็นที่ความฝึก ศึกษาหลักสูตรและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์หลักสูตรโดยกำหนดโครงสร้างให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน หลังจากนั้นนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานที่สร้างขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและให้คำแนะนำแล้วมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำแบบฝึกหัดมาแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและนำเสนอกรรมการชุดเดิมอีกครั้ง นำรูปแบบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพโดยทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการจัดการทั่วไป จำนวน 15 คน (Try-out) เพื่อประสิทธิภาพและประเมิณผล ก่อนที่จํานําไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยศึกษาหลักสูตรสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พุทธศักราช 2558 ศึกษาเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน

หลังเรียน หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดย
 ศึกษาเทคนิคการเขียนข้อสอบ สร้างแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 50 ข้อ สร้างตารางค่า
 IOC เสนอผู้เชี่ยวชาญ นำตาราง IOC เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง
 จุดประสงค์กับข้อคำถาม นำผลจากตาราง IOC มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำ
 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องจำนวน 50 ข้อ ไปทดสอบหา
 ความยากง่ายตามเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์ซึ่งข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง
 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป สำหรับการศึกษาครั้งนี้จะเป็นการหาแบบอิงกลุ่ม
 ผลสอบเข้าเกณฑ์โดยเลือกข้อที่คะแนนเกณฑ์สูงและครอบคลุมทุกจุดประสงค์ไว้จำนวน 50 ข้อ และนำ
 ข้อสอบทั้ง 50 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น แล้วจัดพิมพ์ข้อสอบฉบับจริง จำนวน 50 ข้อ เพื่อนำไป
 ทดสอบบทเรียนกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้น
 ภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ
 สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม
 ความคิดเห็น โดยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ศึกษารายการที่แสดงถึงความคิดเห็นและ
 สร้างแบบสอบถาม คัดเลือกมา 43 รายการ จัดทำเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดย
 กำหนดระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญให้
 สอดคล้องกับความถูกต้องเหมาะสม ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ข้อคำถามให้สอดคล้อง
 กับจุดประสงค์ และเนื้อหาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุง
 แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาการจัดการทั่วไป จำนวน 15 คน (Try-out)
 ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันกับที่ทดลองใช้หาประสิทธิภาพรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหา
 เป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณและนำแบบสอบถามที่ปรับปรุง
 แก้ไขแล้ว จัดพิมพ์แบบสอบถามแบบจริง จำนวน 43 ข้อคำถาม เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

โดยวิธีดำเนินการทดลองกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต
 ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random
 sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาการ
 ท่องเที่ยวและโรงแรม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาการตลาด และหลักสูตรบัญชีบัณฑิตสาขาบัญชีที่
 กำลังเรียนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน
 ตามขั้นตอนดังนี้ 1) ผู้สอนชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการเรียนกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
 2) สอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณญาณ จำนวน 50 ข้อ ตรวจให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้ 3) ดำเนินการจัดกิจกรรมการ
 เรียนรู้ด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 8 หน่วยการเรียนรู้และเก็บคะแนนระหว่างเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้
 4) ทดสอบหลังเรียน (Post Test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณญาณชุดเดียวกันกับทดสอบก่อนเรียน จำนวน 50 ข้อ ตรวจให้คะแนนและเก็บบันทึกคะแนนไว้
 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักศึกษาไปวิเคราะห์สถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายของ
 การศึกษา และ 5) ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบ
 การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่าง
 มีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตและเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ผล

ผลการวิจัย

ผลของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 และปรากฏได้ผลวิจัยแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต จำนวน 35 คน

นักศึกษา คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบทที่								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบหลัง เรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนน	20	20	20	20	20	20	20	20	160	100	50	100
1	15	15	16	14	15	15	16	15	121	75.65	39	78.00
2	16	15	15	16	16	14	16	14	122	76.25	38	76.00
3	13	12	14	15	14	13	14	15	110	68.75	37	74.00
4	13	14	15	14	12	14	13	16	111	69.38	36	72.00
5	13	15	14	13	15	14	14	14	112	70.00	38	76.00
6	13	11	14	13	12	13	14	12	102	63.75	35	70.00
7	14	15	14	13	14	15	14	13	112	70.00	37	74.00
8	13	14	12	13	12	14	14	15	107	66.88	36	72.00
9	15	16	14	16	16	17	16	17	127	79.38	38	76.00
10	15	17	15	16	17	16	15	16	127	79.38	38	76.00
11	14	15	16	16	15	14	14	15	119	74.38	37	74.00
12	16	15	17	16	17	17	16	16	130	81.25	42	84.00
13	15	16	17	18	17	18	17	18	136	85.00	42	84.00
14	14	15	14	16	15	16	15	14	119	74.38	36	72.00
15	12	13	14	13	14	14	14	15	109	68.13	35	70.00
16	16	15	14	15	16	15	14	16	121	75.63	38	76.00
17	15	14	17	15	16	15	17	16	125	78.13	39	78.00
18	16	16	17	16	17	17	15	16	130	81.25	41	82.00
19	13	13	16	15	16	16	16	15	120	75.00	39	78.00
20	16	17	16	16	15	17	15	16	128	80.00	40	80.00
21	15	15	16	16	15	17	15	16	125	78.13	37	74.00
22	14	15	14	16	15	17	16	15	122	76.25	37	74.00
23	16	17	16	17	17	16	17	16	132	82.50	40	80.00
24	14	15	16	17	17	16	17	16	128	80.00	37	74.00
25	15	15	15	17	16	15	14	16	123	76.88	36	72.00

26	14	15	16	17	15	15	16	16	124	77.50	37	74.00
27	16	16	16	15	17	16	15	16	127	79.38	37	74.00
28	14	15	16	16	14	17	15	16	123	76.88	37	74.00
29	14	15	16	15	16	16	16	15	123	76.88	36	72.00
30	14	15	15	16	16	15	17	16	124	77.50	37	74.00
31	15	14	16	15	16	17	15	17	125	78.13	38	76.00
32	15	15	14	14	15	15	16	17	121	75.63	37	74.00

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต จำนวน 35 คน (ต่อ)

นักศึกษา คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบทที่								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลัง เรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนน	20	20	20	20	20	20	20	20	160	100	50	100
33	15	14	15	15	14	15	16	15	119	74.38	38	76.00
34	15	15	15	14	15	16	16	16	122	76.25	36	72.00
35	15	15	15	14	15	16	16	16	122	76.25	37	74.00
รวม	508	519	532	533	534	543	536	543	4,248		1318	
ร้อยละ	72.57	74.14	76.00	76.14	76.28	77.57	76.57	77.57	75.86			75.20

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทเรียนการอ่าน ภาษาอังกฤษจำนวน 8 บทเรียน ของนักศึกษาจำนวน 35 คน เท่ากับ 4,248 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5,600 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.86 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของ นักศึกษาเท่ากับ 1,318 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1,750 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.20 ดังนั้น ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีค่าเท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ผลของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็น ฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้ง 35 คน ทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 50 ข้อ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) ซึ่งเป็นแบบทดสอบ ฉบับเดียวกันทั้งก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) ที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษา ซึ่งมีคะแนน

เต็ม 50 คะแนน ค่าผลต่าง (D) ของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 19 คะแนน และค่าผลต่าง (D) ของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 6 คะแนน

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานปรากฏผลแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	D	t	df	Sig
ก่อนการเรียนรู้	50	24.60	8.23	13.06	20.71**	34	0.000
หลังการเรียนรู้	50	37.66	3.50				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจาร์ณญาณหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณเท่ากับ 37.66 คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณก่อนการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 24.60 คะแนน ผลต่างเฉลี่ย ($\bar{D}$) ระหว่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณ เท่ากับ 13.06 ค่าทดสอบ t เท่ากับ 20.71 ($p < 0.05$) แสดงว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ผลของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ผลปรากฏผลแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นโดยรวมต่อประสิทธิภาพของ รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจาร์ณญาณ โดยรวมทุกด้าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับที่
1. ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน	4.21	0.72	มาก	6
2. ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.26	0.70	มาก	2
3. ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ	4.23	0.74	มาก	4
4. ด้านสื่อประกอบการสอน	4.22	0.72	มาก	5

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล (การประเมินทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจและการประเมินทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ)	4.24	0.70	มาก	3
6. ประโยชน์ที่ได้รับ	4.28	0.72	มาก	1
รวมค่าเฉลี่ย	4.24	0.72	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้รวมทุกด้านประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.72) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ประโยชน์ที่ได้รับ โดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.72) ลำดับรองลงมา ได้แก่ ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.70) ส่วนด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.72) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับมาก โดยแต่ละด้านกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.72) 2) ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.70) 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.70) 4) ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = 0.74) 5) ด้านสื่อประกอบการสอน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.70) และ 6) ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.72)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.86/75.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ที่เป็นไปตามสมมุติฐานของการพัฒนาข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสาเหตุในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานครั้งนี้ ผู้วิจัยให้

ความสำคัญกับความต้องการของผู้เรียนโดยได้ศึกษาความจำเป็นต้องการของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยพบว่า ผู้เรียนมีความต้องการจำเป็นที่จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ด้านการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงของและความคิดเห็นของผู้เขียน ด้านการอนุมานความหรือตีความของผู้เขียน ด้านการประเมินอารมณ์ของผู้เขียน ด้านการประเมินน้ำเสียงของผู้เขียน ด้านการระบุความลำเอียงของผู้เขียน และด้านการประเมินข้อโต้แย้งของผู้เขียน ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาความต้องการของผู้เรียนมาใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนารูปแบบการสอนครั้งนี้ โดยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้เรียนต้องการที่จะศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (2000) ซึ่งได้กล่าวว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ต้องศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ จากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง นำแนวคิดมาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อกำหนดหลักการ องค์ประกอบ รายละเอียดและขั้นตอนการสอน และ รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้มีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้มาจากการบูรณาการการสอนแบบเน้นภาระงานและการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กล่าวคือผู้สอนจะต้องศึกษาความต้องการจำเป็นและภูมิหลังของผู้เรียนและศึกษาบทอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานขั้นแรก ขั้นแนะนำบทเรียนและเชื่อมโยงกับปัญหา (Warm up) และขั้นก่อนเริ่มปฏิบัติภาระงานและเชื่อมโยงปัญหา (Pre-task) ให้ตรงกันกับขั้นตอนการสอนการอ่านขั้นแรก ได้แก่ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) โดยในขั้นนี้ผู้สอนได้แนะนำบทเรียน รูปแบบ จุดประสงค์ของภาระงานต่างๆ ผู้เรียนทำการระดมสมองดูตัวอย่างรูปภาพ คาดการณ์เพื่อค้นหาปัญหา อภิปรายผลและแบ่งปันความรู้ และกิจกรรมต่อไปได้แก่การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) และกิจกรรมการฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) ผู้วิจัยได้ออกแบบให้นักศึกษาได้พัฒนาคำศัพท์ในบทเรียนจากบริบท (Context clues) แต่ละบทเรียน ผู้เรียนทำการศึกษาทำแบบฝึกหัด อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่ม หลังจากนั้นเป็นขั้นปฏิบัติภาระงานและการแก้ไขปัญหา (Problem Practice) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติภาระจริง และผู้วิจัยออกแบบขั้นตอนนี้ให้ตรงกันกับขั้นการสอนการอ่านในขั้นระหว่างการอ่าน (While reading) โดยผู้เรียนมีกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการในขั้นทำภาระงาน (Task Cycle) โดยผู้เรียนรับปัญหา ดำเนินการแก้ไขปัญหาและช่วยกันวิเคราะห์ภาษา (Language focus) และฝึกหัดการใช้ภาษา ตลอดจนสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้อ่านใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่ม และในขั้นตอนสุดท้ายผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนของการสอนแบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาได้แก่ขั้นสรุปผลและสะท้อนความคิด (Post task) ให้ตรงกันกับขั้นสุดท้ายของการสอนการอ่านได้แก่ ขั้นหลังการอ่าน (Post reading) โดยผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของผลภาระงานและการแก้ปัญหาพร้อมทั้งสะท้อนความคิด เหตุผลในการแก้ปัญหาและวิธีการแก้ไขในแต่ละบท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Littlewood (1983) ซึ่งได้กล่าวว่า ภาระงานเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสื่อสารและเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและอย่างเป็นธรรมชาติ และเพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียน นอกจากนี้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของเนื้อหาของรูปแบบการสอนจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน และปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อให้รูปแบบมีประสิทธิภาพดีขึ้น หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนรู้ไปทดลองใช้ก่อนกับกลุ่ม

ทดลองซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่เคยเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ใหม่มาก่อน และไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ออกแบบเป็นการทดลองกลุ่มเล็กและรายบุคคล ที่สามารถนำรูปแบบการเรียนรู้ไปทดลองใช้ก่อน และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ และผลจากการวิจัยรูปแบบครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์ แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 5 และขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ เมื่อผลิตแบบฝึกเพื่อเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำแบบฝึกไปทดสอบประสิทธิภาพในขั้นตอนสุดท้าย

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งพบว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังการใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากรูปแบบการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันอย่างเป็นระบบ มีการจัดกิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการดำเนินการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Reading comprehension) และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) โดยเริ่มจากขั้นแนะนำบทเรียนและเชื่อมโยงกับปัญหา (Warm up) ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนได้ระดมสมอง (Brainstorm) ศึกษาจากบทเรียน และช่วยกันแก้ไขปัญหาหรือได้แบ่งปันความเห็น (Share ideas) โดยการทำงานกันเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับ สรณบดีรินทร์ ประสารทรัพย์ (2559: 295) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมในขั้นเข้าสู่บทเรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และดึงความสนใจของผู้เรียนให้พร้อมก่อนที่จะเรียนในขั้นตอนหลักในแต่ละบทเรียนต่อไป

ขั้นก่อนเริ่มปฏิบัติการงานและเชื่อมโยงปัญหา (Pre-task) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องดำเนินการอยู่ 2 กิจกรรมได้แก่ กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาคำศัพท์ (Vocabulary development) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องพัฒนาคำศัพท์ในแต่ละบทเรียนจากบริบท (Context clues) โดยผู้เรียนได้พัฒนาคำศัพท์จากเนื้อหาในแต่ละบท ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัด ได้อภิปรายกลุ่ม และได้แบ่งปันคำตอบกับสมาชิกกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบช่วยกันภายในกลุ่ม และกิจกรรมที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Sub-skills of reading Comprehension) โดยผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะย่อยของการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถอธิบายและนำเสนอทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตลอดจนสามารถอภิปรายคำตอบและแบ่งปันความรู้กับสมาชิกภายในกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ Willis (1996) Ellis (2003) และ Estaire and Zanon (1994) ที่ได้กล่าวตรงกันว่า ขั้นก่อนเริ่มปฏิบัติการงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน โดยจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นก่อนที่จะทำภาระงานโดยตัวป้อน (Input) แก่ผู้เรียน กิจกรรมจะเตรียมคำศัพท์ที่สำคัญ ภาษา สำนวนที่จะใช้ในการทำภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาก่อนที่จะลงมือทำภาระงานจริง ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษารูปแบบการทำภาระงาน เป็นการสร้างความรู้ด้วยผู้เรียนเป็นผู้สร้างและสรุปความรู้ ผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะนำ

ขั้นปฏิบัติแก้ปัญหาและวิเคราะห์ภาษา (Problem Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันดำเนินการแก้ปัญหาและวิเคราะห์ภาษา โดยมีกิจกรรมที่ต้องดำเนินการอยู่ได้แก่ 1) ขั้นทำภาระงาน (Task Cycle) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้รับปัญหา ช่วยกันดำเนินการแก้ไขปัญหา ช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาตามกิจกรรมของภาระงาน ช่วยกันตรวจสอบคำถามนำทาง (guided questions) อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับบทความกับสมาชิกในกลุ่ม แก้ไขปัญหา อภิปรายและแบ่งปันคำตอบกับสมาชิกในกลุ่มพร้อมทั้งตรวจสอบคำตอบซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Schmidt (1993) และทองจันทร์ หงส์ดารมภ์ (2538) ที่ได้กล่าวตรงกันว่าผู้เรียนหรือสมาชิกใน

กลุ่มต้องพยายามช่วยกันทำความเข้าใจในปัญหาที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนโดยวิธีการระดมสมองคิดวิเคราะห์ปัญหา หรือช่วยกันอธิบายส่วนประกอบต่างๆในปัญหา ดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยผู้เรียนกำหนดสิ่งที่ต้องเรียนจากการศึกษาปัญหาและดำเนินการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองหรือสมาชิกภายในกลุ่มด้วยวิธีการที่หลากหลาย สังเคราะห์ความรู้ และผู้เรียนนำข้อค้นพบ ความรู้ที่ได้ค้นคว้ามา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอภิปรายผลและสังเคราะห์ความรู้ที่ได้มาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่เพียงใดและครูผู้สอนช่วยกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายภายในกลุ่ม และ 2) ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Language focus) ผู้เรียนวิเคราะห์ภาษา ฝึกหัดใช้ภาษาสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาใหม่และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่มโดยผู้เรียนวิเคราะห์ทักษะย่อยของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนร่วมกันการทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยกันอภิปรายและแบ่งปันคำตอบในสมาชิกกลุ่มและตรวจสอบคำตอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Prabhu (1987) Nunan (2004) และ Ellis (2003) ที่ได้กล่าวตรงกันว่าหลังจากทำภาระงานแล้ว ผู้สอนจะต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนความคล่องแคล่วของภาษาและการใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่ถูกต้องโดยผู้เรียนช่วยกันวิเคราะห์ภาษา (Language Analysis) วิเคราะห์และเรียนรู้ไวยากรณ์ รูปแบบ โครงสร้างทางภาษาแบบร่วมมือช่วยกันเพื่อสามารถนำไปใช้ได้จริง หลังจากวิเคราะห์ภาษาแล้ว ผู้เรียนสามารถฝึกหัดการใช้ภาษา (Practice) จากการเรียนรู้ไวยากรณ์ การเรียนรู้รูปแบบ และการเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาให้ถูกต้อง ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาให้คล่องแคล่วกับเพื่อนคนอื่นหรือกลุ่มอื่นและอาจจะมีการสนทนาหรือเงื่อนไขขึ้นมาใหม่ มันอาจจะต้องแตกต่างจากครั้งแรกของการทำภาระงาน

ขั้นสรุปผลและสะท้อนความคิด (Post task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนช่วยกันประเมินจากสภาพจริงของภาระงานและการแก้ปัญหา ทบทวนบทเรียน (Review the lesson) พร้อมทั้งสะท้อน (Feedback) ความคิดเหตุผลเกี่ยวกับปัญหา และวิธีการแก้ไขจากเนื้อหาทางธุรกิจโดยศึกษาผ่านทักษะย่อยในแต่ละบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Candlin (1987) ซึ่งได้กล่าวว่า ผลสะท้อนกลับ (Feedback) เป็นการประเมินคุณค่าของภาระงานที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนว่าสามารถดำเนินกิจกรรมได้บรรลุผลสำเร็จหรือเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างไร การเรียนการสอนสามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงได้ดีแค่ไหน จากการสะท้อนจากประสบการณ์จริงของผู้เรียน

3. จากผลวิจัยข้อที่ 3 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตหลังการทดลองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = 0.72) โดยแต่ละด้านกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยน้อยที่สุดได้ดังนี้

- 1) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.72)
- 2) ด้านขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.70)
- 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.70)
- 4) ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ($\bar{X}$ = 4.23, S.D. = 0.74)
- 5) ด้านสื่อประกอบการสอน ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.72)
- 6) ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน ($\bar{X}$ = 4.21, S.D. = 0.72)

ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานมีจุดเด่นเกี่ยวกับด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ขั้นตอนและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม และด้านการวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในแต่ละบทเรียน ส่วนจุดอ่อนของรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานได้แก่ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานมีจุดเด่นเกี่ยวกับด้านประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน หลังจากผู้เรียนศึกษารูปแบบการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนสามารถได้รับประโยชน์จากการเรียนการสอน ครั้งนี้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบตามจุดประสงค์ องค์ประกอบ และกระบวนการของรูปแบบการสอนภาษา โดยผู้สอนจะใช้เนื้อหา กำหนดรูปแบบของภาษา (Form) หน้าที่ของภาษา (Function) และทักษะย่อย (Sub – Skills) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อที่จะเข้าใจสาระของเนื้อหาและทำกิจกรรมได้ตามความต้องการของผู้เรียนเอง สอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวาณิช (2550) กล่าวไว้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น ได้แก่การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา การจัดเรียงลำดับความสำคัญ และการเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข และนำมาออกแบบงานวิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน สอดคล้องกับ แนวคิดของ Dick & Carey (1985) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กำหนดจุดมุ่งหมายการสอน (Identify Instructional Goals) เป็นการกำหนดความมุ่งหมายการสอน ซึ่งต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายทางการศึกษา จากนั้นก็ทำการวิเคราะห์ความจำเป็น (Needs Analysis) และวิเคราะห์ผู้เรียน

รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตมีการวัดผลและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาในแต่ละบทเรียนที่มีเหตุผลที่ชัดเจน ผู้วิจัยทำการประเมินผู้เรียนในระหว่างเรียนโดยผู้เรียนไม่สามารถรับรู้ได้เลยว่าผู้เรียนกำลังทำการประเมินในระหว่างเรียนอยู่ ผู้วิจัยได้มีการประเมินผลการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณ ทุกด้าน (E₁ และ E₂) หลังจากที่ได้ทำการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ แนวคิดของธิดารัตน์ สมานพันธ์ (2549) ที่ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณว่าจะต้องประกอบด้วย 1)การอ่านจับใจความสำคัญและรายละเอียด 2) การแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง 3)การเข้าใจอารมณ์และน้ำเสียงของบุคคลในเรื่อง 4)การสืบแหล่งที่มาของข้อมูล การสำรวจ ประเมิน และรวบรวมความคิดเห็น 5) การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน และ 6) การสรุปอ้างอิง

3.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มีจุดอ่อนที่ควรปรับปรุงได้แก่ ด้านเนื้อหาและภาระงานของบทเรียน ทั้งนี้อาจจะเป็นผลมาจากผู้เรียนมีความสามารถในทักษะทางภาษา มีความจำกัด และเนื้อหาแต่ละบทเรียนที่ผู้วิจัยนำมาสอนให้กับผู้เรียนเป็นเนื้อหาค่อนข้างยาก คำศัพท์ และสำนวนในภาษาอาจจะยากไปสำหรับผู้เรียนที่ไม่ได้เรียนเอกภาษาอังกฤษโดยตรง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ยุพรพรรณ ตันติสัทยานนท์ (2555: 33-36) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเลือกเนื้อหาเฉพาะ เป็นการกำหนดเลือกเนื้อหาที่พัฒนาผู้เรียนในหลักสูตร เนื้อหาเฉพาะจะต้องมีเนื้อหาที่ชัดเจนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน สมเหตุสมผล เนื้อหาอาจจะเพียงพอกับจุดมุ่งหมายของผู้เรียน และแนวคิดการเลือกเนื้อหาจะต้องไม่ขัดแย้งกัน การเลือกเนื้อหาเฉพาะในบทอ่านผู้สอนต้องคำนึงถึงความสมเหตุสมผลในเนื้อหาให้กับผู้อ่าน และจะต้องเป็นที่ต้องการของผู้อ่านเพื่อเพิ่มความสนใจในตัวผู้อ่าน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้อ่าน และจะต้องมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตให้กับผู้อ่าน ผู้สอนต้องคำนึงถึงการเลือกเนื้อหา ถ้าเนื้อหาไม่ดี หรือไม่

เหมาะกับผู้อ่าน จะไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนได้ รวมถึงการป้อนความตั้งใจของผู้อ่าน ที่จะสนใจอ่านในเนื้อหาที่ผู้สอนได้นำมา

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำวิจัยไปใช้

1. ควรนำบทความเกี่ยวกับปัญหาเชิงธุรกิจไปพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมี วิจารณ์ญาณในการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจ
2. ควรนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานไปใช้ในการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษกับกลุ่มผู้เรียนที่เรียนอยู่ในสาขาวิชาอื่น ๆ ตลอดจนในสถาบันการศึกษาอื่นที่ เรียนอยู่ในสายงานของธุรกิจ
3. ควรนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษธุรกิจอย่างมีวิจารณ์ญาณไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่นกลุ่มตัวอย่างในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น
4. ในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการใช้ปัญหาเป็น ฐานควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกหัวข้อเรื่องที่จะศึกษาซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับสายงานทางธุรกิจ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนเพราะเนื้อหาที่ตรงกับ ความต้องการของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ: บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- ทองจันทร์ หงส์ดารมภ์. (2538). **การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem based learning)**. วารสาร ข่าวสารกอง บริการการศึกษา. (58) : หน้า 5-25.
- ทิตินา แคมมณี. 14 **วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธิดารัตน์ สมานพันธ์. (2549). “ผลการใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและความยืดหยุ่นใน การเรียนรู้ ต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณ์ญาณ”. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาเรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา 2559 สืบค้นเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2562 จาก http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/Data%20Bhes_2559/04052559
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏ นครราชสีมา.
- ยุพพรพรรณ ตันติสัตยานนท์. (2555). “การพัฒนาโมดูลการอ่านภาษาอังกฤษธุรกิจที่เน้นจริยธรรมธุรกิจ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณและความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมทางธุรกิจสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์”. Vol. 6 No. 1 (2013): ฉบับ มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (มกราคม - เมษายน 2556). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2544).**การปฏิรูปการศึกษา: วาระแห่งชาติ**.กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์. (2559). “การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อ เสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร”. วารสารบัณฑิตศึกษา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือ-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). **การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Barrows, H. S., & Tamblyn, R. M. (1980). **Problem-based learning**. New York: Springer.
- Bridges, E. M. and Hallinger, P. (1995). “Implementing problem based learning in leadershipdevelopment”. **Eugene, Oregon**: ERIC Clearinghouse on Educational Management.
- Candlin, C. (1987). **Towards task-based language learning**. In D. Nunan (Ed)., Syllabus design. Oxford: Oxford University Press.
- Duch B.J.,Groh S.E., Allen D.E. (2001). Why problem-based learning? **A case study of institutional change in undergraduate education**. In B. Duch, S. Groh, & D. Allen (Eds.). The power of problem-based learning (pp.3-11). Sterling, VA: Stylus
- Dudley-Evans, T., & St. John, M. (1998). Developments in English for specific purposes: **A multi-disciplinary approach**. .Cambridge, United Kingdom: Cambridge University Press
- Ellis, M., & Johnson, C. (1994). **Teaching Business English**. Oxford: Oxford UniversityPress.
- Ellis, R. (2003). **Task-Based Language Learning and Teaching**. Oxford : Oxford University Press.
- Estaire & Zanón, (1994). **Planning Classwork. A Task-Based Approach**. Heinemann.
- Ferguson, N. (1972). Some Aspects of The Reading Process. English Language
- Frendo, E. (2005). **How to Teach business English**. England: Pearson Education Limited.
- Hutchinson, A., & Waters, A. (1987). **English for Specific Purposes: a learning-centered approach**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Joyce, B. and Weil, M. .(2000). **Models of Teaching. 6th ed**. Massachusetts : Allyn & Bacon.
- Littlewood, W. (2004). The Task-Based approach: Some Questions and Suggestions. **ELT Journal**,58 (4), 319. <http://dx.doi.org/10.1093/elt/58.4.319>
- Nunan D. .(2004). **Task-Based Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press

- Paul, R. (1993). **Critical Thinking: What Every Person Needs to Survive in a Rapidly Changing World**. Melbourne: Hawker Brownlow.
- Prabhu, N. S. (1987). **Second language pedagogy**. Oxford: Oxford University Press.
- Schmidt, H. G., van der Arend, A., Moust, J. H., Kokx, I., Boon, L. (1993). "Influence of tutors' subject-matter expertise on student effort and achievement in problem-based learning". **Academic Medicine** vol 68, no. 10, pp. 784-791.
- Varaprasad, C. (1997). "Some classroom strategies: developing critical literacy awareness." **English Teaching Forum**. 35, No.3, July.
- Valette, R. M., & Disick, R. J. (1972). **Modern Language Performance Objective and Individualization**. New York: Harcourt Brace Javanovich.
- Wallace, C. (1992). "Critical literacy awareness in EFL classroom". In N. Fairclough (Ed.), **Critical language awareness** (pp 59-92). London: Longman.
- Willis, Jane. (1996). **A Framework for Task-Based Learning**. Edinburgh: Longman.